

Col·legi d'Arquitectes
de Catalunya
Demarcació de Barcelona

NOTA DE PREMSA

El cicle *Tècnica* de la Demarcació de Barcelona del COAC porta una nova exposició que relaciona arquitectura i ceràmica

Barcelona, a 3 de juliol de 2007 – La Demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) inaugura **dijous 5 de juliol a les 21 h** les exposicions ***Constel·lació Cumella: les mans industrials*** —a la sala d'exposicions—, ***Utopies i Arquitectura*** —a l'espai Picasso— i ***Manhattan*** —a l'espai fotogràfic—.

Constel·lació Cumella: les mans industrials

Lloc: sala d'exposicions (Plaça Nova, 5 – 08002 Barcelona)

Dates: del 5 de juliol al 13 de setembre de 2007

Inauguració: 5 de juliol a les 21 h

[Pots descarregar el targetó aquí.](#)

Utopies i Arquitectura

Lloc: espai Picasso (Plaça Nova, 5 – 08002 Barcelona)

Dates: del 5 al 21 de juliol de 2007

Inauguració: 5 de juliol a les 21 h

[Pots descarregar el targetó aquí.](#)

Manhattan

Lloc: espai fotogràfic (Plaça Nova, 5 – 08002 Barcelona)

Dates: del 5 al 21 de juliol de 2007

Inauguració: 5 de juliol a les 21 h

[Pots descarregar el targetó aquí.](#)

Horaris exposicions:

Juliol: de dilluns a divendres de 10.00 a 21.00 h i dissabtes de 10.00 a 14.00 h

Agost: de dilluns a divendres de 10.00 a 20.00 h. Dissabte tancat

Accés lliure i gratuït

Constel·lació Cumella: les mans industrials

L'exposició, comissariada per Manel Clot, mostra la història de les relacions de la Ceràmica Cumella amb els àmbits de l'art i l'arquitectura. Així, s'hi mostraran objectes i elements artístics combinats amb elements constructius, treballs fotogràfics d'obres i de processos, maquetes, projeccions, plànols i esquemes, i diversos materials documentals escrits i audiovisuals.

La proposta essencial de l'exposició explica com el taller familiar Ceràmica Cumella s'ha anat relacionant al llarg de la història amb els àmbits de l'arquitectura; i ho ha fet a través de dos eixos referits a pare i fill Cumella.

Pel que fa al pare, Antoni Cumella, es recalca una dinàmica de treball que interrelaciona creació artística i processos industrials a través del caràcter transversal de les arts. Quant als desenvolupaments que actualment duu a terme Toni Cumella, el fill, l'eix de la proposta parteix de la coexistència entre producció artesana i aplicacions tecnològiques, dues situacions que s'alternen progressivament en el marc de la producció seriada. Alhora, amplia les línies de treball del seu pare cap a la restauració d'elements arquitectònics històrics i, especialment, la participació en obres emblemàtiques del nostre temps.

La diferenciació entre el treball amb diversos arquitectes contemporanis i les col·laboracions per a la rehabilitació i restauració d'elements d'edificis singulars ens mostra de quina manera s'enllacen els inicis més remots del taller, a finals del s. XIX, amb les propostes recents.

Per a l'exposició es presenten un centenar de peces, ja siguin obra de l'artista o producció industrial en sèrie, que tenen l'empremta arquitectònica del taller de la família Cumella. La visita a l'exposició permet que l'espectador gaudeixi d'una perspectiva àmplia de la marca que aquestes creacions han deixat en els edificis en què hi han intervingut.

Cicle de conferències

Amb motiu de l'exposició *Constel·lació Cumella: les mans industrials*, l'Àrea d'Activitats Culturals de la Demarcació de Barcelona del COAC ha organitzat un cicle de conferències per tractar l'obra del ceramista. La conferència inaugural anirà a càrrec de Josep Maria Fargas i Manel Clot, i es durà a terme el dijous 5 de juliol 20 h a la sala d'actes.

- 12 juliol: Fuentsanta Nieto i Enrique Sobejano
- 5 de setembre: Ignacio Pedrosa, de Paredes Pedrosa Arquitectos
- 13 setembre, cloenda: Toni Cumella i Cristian Cirici

La història del taller Ceràmica Cumella

Des dels inicis al taller familiar de terrissa i al llarg de la seva trajectòria internacional com a ceramista, Antoni Cumella (1913-1985) va manifestar sempre una atenció especial al discurs arquitectònic com a producció d'espai i redefinició del factor tridimensional, però també com a lloc on investigar postures modernes, especialment al nostre país.

Una mostra d'aquest discurs arquitectònic es palesa en la seva obra artística —peces de torn, murals, ceràmica monumental— i la seva producció seriada d'elements industrials, així com també en les relacions i col·laboracions continuades amb figures cabdals de l'arquitectura de la segona meitat del segle XX.

La curiositat intel·lectual que sentia Antoni Cumella ja des de molt jove, va fer que la feina industrial al taller familiar de ceràmica a Granollers no el satisfés del tot i el conduís a la Biblioteca Popular, on estudià l'art en relació al món de la ceràmica. Alhora, es despertava un gran interès per arquitectures com la de Gaudí o el Pavelló de Mies Van der Rohe.

Una conseqüència aquestes inquietuds és la seva trajectòria com artista, en què conflueixen creacions individuals i la producció industrialitzada. Aquesta opció donarà pas a interrelacions entre matèria-foma, volum-espai i col·laboracions amb diverses arquitectures. Exemples materials d'aquestes reformulacions els trobem en diversos indrets: la pròpia casa de l'artista a

Granollers (que inicià Oriol Bohigas 1957) per a la qual Cumella ideà la gran majoria d'interiors mobiliaris i objectes de parament, la participació en dues mostres "programàtiques" del grup R (1952, 1954), el mural *Homenage to Gaudí* del pavelló espanyol a la Fira Mundial de Nova York (Carvajal 1964), la façana negra de la galeria René Métras de Barcelona (1964), el projecte integral per a l'edifici de l'empresa Sandoz a Barcelona (Burckhart- Busquets, 1972), el *hall* de la seu d'Olivetti a Madrid (Busquets, 1978), el mural-gelosià de la seu del COAC (1961), entre d'altres. Paral·lelament, i de manera habitual i continuada des de mitjans dels 50, demana diferents arquitectes el muntatge de les seves exposicions com a artista: Busquets, Moragas, Fargas i Tous, Botey...El seu interès per les tres dimensions el fa afirmar que "la ceràmica de torn és una escultura de revolució".

Des de finals dels anys 80 i al mateix taller del seu pare, Toni Cumella encapçala la projecció internacional d'un vessant "industrial" de la producció ceràmica, integrant-la en l'obra arquitectònica com a ingredient de caire quasi estructural, reforçant sempre els distintius propis de l'autor. Després d'uns primers encàrrecs fets des de l'Estudi PER, seguirien nombrosos exemples, des de treballs de recuperació i rehabilitació d'edificis històric singulars a col·laboracions amb diversos arquitectes del nostre temps: elements ceràmics per a l'Hospital de Sant Pau, el Parc Güell, La Ricarda, el Palau de la Música o La Farinera, per una banda, així com la coberta de Santa Caterina (Miralles/Tagliabue), l'"envoltori" del pavelló espanyol a Aichi (Zaera), les jardineres del parc Diagonal Mar (Miralles/Tagliabue), el revestiment de la Villa Nurbs (Ruiz Geli/Amat), a més d'altres col·laboracions recents amb Mangado, Cirici, Tusquets, Sòria, Nieto/Sobejano o Linazasoro, per una altra.

Utopies i Arquitectura

L'exposició de l'espai Picasso presenta un recull de 22 Projectes Finals de Carrera realitzats entre el 1982 i el 2004. Els treballs reflexionen sobre les diverses problemàtiques de les illes Eivissa i Formentera a causa de la transformació urbanística, econòmica i social que han patit durant les darreres dècades. Les propostes porten l'espectador a analitzar la nostra arquitectura, urbanisme i paisatge. Es tracta d'un punt de partida per fomentar el debat tant arquitectònic com social.

L'exposició inclou tant projectes arquitectònics —on la resposta urbanística se centra en la inserció d'un volum amb un programa a un lloc determinat— com en projectes d'una escala superior —on es reformulen el territori, atenent aspectes com el paisatge, o les infraestructures—. Tanmateix, la mostra s'estructura en quatre temàtiques, que fan referència a la protecció dels espais verds/infraestructures, els nuclis amb el seu creixement massiu a causa de les transformacions socioculturals, l'espai rural com tipus d'urbanització difusa i la relació de la costa amb el turisme de masses.

Manhattan

Amb l'exposició de l'espai fotogràfic, Oleg Ogurtsov ens trasllada a Nova York. A partir de sis edificis emblemàtics del Mid Town de Manhattan, el fotògraf ens mostra la part més inusual i desconeguda d'aquestes construccions per apropar-nos a l'escala humana. I això ho aconsegueix a través de l'enquadrament de les plantes baixes d'aquestes construccions, que són el punt d'intersecció entre la vertical —els edificis— i el pla horitzontal —el carrer—. D'aquesta manera, l'autor ha volgut copsar el lloc més vital, on l'edifici conflueix amb la ciutat.

El contrast d'enfocaments que es realitzen en una mateixa fotografia mostra la intenció de l'artista de potenciar uns plans —unes portes obertes, un pilar o una porxada— amb la reminiscència del context.

Informació: Marta Milà Comunicació de la Demarcació de Barcelona – Col·legi d'Arquitectes de Catalunya Tel. 93 306 78 61 / Correu electrònic: comunicacio-bcn@coac.net
